

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
NILS WAHL
prednesené 3. mája 2017¹

Vec C-300/16 P

**Európska komisia
proti**

Frucona Košice, a. s.

„Odvolanie – Štátna pomoc – Kritérium súkromného hospodárskeho subjektu –
Podmienky uplatniteľnosti a uplatňovania tohto kritéria – Celkové posúdenie – Dôkazné bremeno –
Posúdenie dôkazov“

1. Európska komisia týmto odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu vydaný vo veci T-103/14². Všeobecný súd uvedeným rozsudkom zrušil rozhodnutie Komisie 2014/342/EÚ zo 16. októbra 2013 o štátnej pomoci SA.18211 (C 25/2005) (ex NN 21/2005) poskytnutej Slovenskou republikou v prospech spoločnosti Frucona Košice, a. s.³

2. Odvolanie sa týka tejto otázky: kedy a ako má Komisia uplatniť tzv. „kritérium súkromného hospodárskeho subjektu“?⁴ Konkrétne ide v tejto veci o rozsah povinností Komisie pri uplatňovaní uvedeného kritéria a pri posudzovaní správania orgánu verejnej moci, ktorý má vo vzťahu k príjemcovi údajnej pomoci postavenie veriteľa.

I. Súvislosti konania

3. Pokiaľ ide o súvislosti tohto konania, z napadnutého rozsudku vyplývajú tieto skutočnosti.

4. Odporkyňa v odvolacom konaní Frucona Košice, a. s. (ďalej len „Frucona“) je obchodnou spoločnosťou podľa slovenského práva, ktorá pôsobila okrem iného v oblasti výroby alkoholických nápojov.

5. V období od novembra 2002 do novembra 2003 sa spoločnosti Frucona umožnilo niekoľkokrát odložiť daňový dlh. Tento daňový dlh vznikol na nezaplatenej spotrebnej dani. Daňový úrad Košice IV (ďalej len „miestny daňový úrad“) spoločnosti Frucona priznal tieto odklady zaplatenia potom, čo v jeho prospech zriadila finančné záruky.

6. Dňa 25. februára 2004 Frucona z dôvodu finančných ťažkostí nebola schopná zaplatiť spotrebnú daň, ktorú dlhovala za január 2004. Vzhľadom na zmenu právnej úpravy od 1. januára 2004 už spoločnosť Frucona nemohla dosiahnuť ďalší odklad zaplatenia tejto spotrebnej dane.

¹ Jazyk prednesu: angličtina

² Rozsudok zo 16. marca 2016, Frucona Košice/Komisia (T-103/14, EU:T:2016:152) (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

³ Ú. v. EÚ L 176, 2014, s. 38 (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

⁴ V závislosti od okolností sa toto kritérium nazýva aj kritériom súkromného investora, súkromného veriteľa alebo súkromného predávajúceho.

7. V dôsledku toho sa Frucona dostala do predĺženia v zmysle zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní.

8. Dňa 8. marca 2004 Frucona podala na Krajský súd v Košiciach návrh na začatie vyrovnacieho konania. Navrhla v ňom, že každému veriteľovi zaplatí 35 % dlžnej sumy. Celkový dlh dosahoval približne 644,6 milióna slovenských korún (SKK). Daňový dlh predstavoval prevažnú väčšinu tejto sumy, a to okolo 640,8 milióna SKK.

9. Uznesením z 29. apríla 2004 Krajský súd v Košiciach povolil začatie vyrovnacieho konania.

10. Na vyrovnacom pojednávaní 9. júla 2004 veritelia spoločnosti Frucona, vrátane miestneho daňového úradu, súhlasili s návrhom na vyrovnanie. V rámci tohto vyrovnacieho konania mal miestny daňový úrad postavenie oddeleného veriteľa. Toto postavenie mal vzhľadom na zábezpeky, ktoré v jeho prospech zriadila Frucona pri vyššie uvedených odkladoch platenia spotrebnej dane.

11. Frucona pred 9. júlom 2004 predložila miestnemu daňovému úradu správu vypracovanú nezávislou audítorskou spoločnosťou (ďalej len „správa E“). Správa mala miestnemu daňovému úradu umožniť posúdiť výhody vyrovnania na jednej strane a konkurzu na strane druhej.

12. Dňa 21. júna 2004 vykonala slovenská daňová správa daňovú kontrolu v priestoroch spoločnosti Frucona. Počas tejto kontroly bola určená finančná situácia spoločnosti Frucona k 17. júnu 2004.

13. Rozhodnutím zo 14. júla 2004 Krajský súd v Košiciach potvrdil vyrovnanie. V súlade s ním mala byť pohľadávka slovenskej daňovej správy uspokojená do výšky 35 %, teda zaplatená vo výške približne 224,3 milióna SKK.

14. Listom z 20. októbra 2004 miestny daňový úrad oznámil spoločnosti Frucona, že podmienky vyrovnania, podľa ktorých nebude musieť byť zaplatená časť daňového dlhu, predstavujú nepriamu štátnu pomoc, ktorá podlieha schváleniu Európskej komisie.

15. Dňa 17. decembra 2004 Frucona vyplatila miestnemu daňovému úradu sumu 224,3 milióna SKK zodpovedajúcu 35 % jej celkového daňového dlhu. Uznesením z 30. decembra 2004 Krajský súd v Košiciach vyhlásil vyrovnanie za skončené. Dňa 18. augusta 2006 uvedený súd znížil sumu, ktorá mala byť zaplatená miestnemu daňovému úradu, na 224,1 milióna SKK.

Správne konanie

16. Dňa 15. októbra 2004 bola Komisii podaná sťažnosť týkajúca sa údajnej nezákonnej štátnej pomoci v prospech spoločnosti Frucona.

17. Listom zo 4. januára 2005 Slovenská republika po žiadosti Komisie o informácie informovala Komisiu o možnosti, že Frucona prijala nezákonnú pomoc, a požiadala ju o schválenie tejto pomoci ako pomoci na záchranu podniku v ťažkostiach.

18. Po zhromaždení doplňujúcich informácií Komisia listom z 5. júla 2005 oznámila Slovenskej republike svoje rozhodnutie začať v súvislosti so sporným opatrením konanie vo veci formálneho zisťovania v zmysle terajšieho článku 107 ods. 2 ZFEÚ.⁵

⁵ Štátna pomoc č. C 25/2005 (ex NN 21/2005) – Opatrenie v prospech spoločnosti Frucona Košice (Ú. v. EÚ C 233, 2005, s. 47).

19. Listom z 10. októbra 2005 Slovenská republika oznámila Komisii svoje pripomienky k spornému opatreniu. Rovnako listom z 24. októbra 2005 Frucona oznámila Komisii svoje pripomienky k spornému opatreniu. Tieto pripomienky boli zaslané Slovenskej republike, aby mala príležitosť reagovať, čo spravila listom zo 16. decembra 2005.

Pôvodné rozhodnutie

20. Dňa 7. júna 2006 Komisia prijala rozhodnutie 2007/254/ES o štátnej pomoci C 25/2005 (ex NN 21/2005) poskytnutej Slovenskou republikou v prospech spoločnosti Frucona Košice, a. s.⁶ Podľa uvedeného rozhodnutia je štátna pomoc poskytnutá Slovenskou republikou v prospech spoločnosti Frucona (416 515 990 SKK) nezlučiteľná so spoločným trhom a je potrebné ju vrátiť.

Konanie pred Všeobecným súdom a Súdny dvorom

21. Dňa 12. januára 2007 Frucona podala na Všeobecný súd žalobu pre neplatnosť pôvodného rozhodnutia.

22. Rozsudkom zo 7. decembra 2010 vo veci Frucona Košice/Komisía⁷ Všeobecný súd zamietol túto žalobu ako nedôvodnú.

23. Súdny dvor rozsudkom z 24. januára 2013, Frucona Košice/Komisía⁸ (ďalej len „Frucona I“), zrušil v odvolacom konaní rozsudok Všeobecného súdu. Súdny dvor dospel k záveru, že Komisia sa tým, že v rámci posúdenia kritéria súkromného hospodárskeho subjektu nezohľadnila dĺžku konkurzného konania, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, alebo že pokiaľ túto okolnosť zohľadnila, z právneho hľadiska nedostatočne odôvodnila pôvodné rozhodnutie. Súdny dvor vrátil vec Všeobecnému súdu na nové konanie, aby rozhodol o žalobných dôvodoch, o ktorých Súdny dvor nerozhodol.

24. V nadväznosti na rozsudok Frucona I a s cieľom napraviť vady zistené Súdnym dvorom Komisia prijala 16. októbra 2013 sporné rozhodnutie. Týmto rozhodnutím bolo zrušené pôvodné rozhodnutie.

25. Všeobecný súd následne odôvodneným uznesením z 21. marca 2014, Frucona Košice/Komisía⁹, zastavil konanie o žalobe pre neplatnosť pôvodného rozhodnutia.

Sporné rozhodnutie

26. Sporné rozhodnutie bolo prijaté s cieľom napraviť vady postihujúce pôvodné rozhodnutie, ktoré boli zistené v rozsudku Frucona I (odôvodnenie 10 sporného rozhodnutia).

27. Komisia predovšetkým uviedla, že bolo nevyhnutné preskúmať otázku, či sa miestny daňový úrad tým, že súhlasil s návrhom na vyrovnanie a v dôsledku toho s odpustením 65 % svojej pohľadávky, voči spoločnosti Frucona správal ako súkromný hospodársky subjekt v trhovom hospodárstve. Komisia v tejto súvislosti konštatovala, že postavenie tohto úradu ako veriteľa spoločnosti Frucona bolo nezvyčajne silné. Miestny daňový úrad sa nachádzal vo výhodnejšom právnom a hospodárskom postavení ako súkromní veritelia spoločnosti Frucona. Miestny daňový úrad bol totiž veriteľom vyše 99 % zapísaných pohľadávok a bol oddeleným veriteľom, ktorého pohľadávky sa mohli uspokojiť kedykoľvek počas konkurzného konania predajom zabezpečeného majetku (odôvodnenie 80 sporného rozhodnutia).

6 Ú. v. EÚ L 112, 2007, s. 14 (ďalej len „pôvodné rozhodnutie“).

7 Rozsudok zo 7. decembra 2010, Frucona Košice/Komisía (T-11/07, EU:T:2010:498).

8 Rozsudok z 24. januára 2013, Frucona Košice/Komisía (C-73/11 P, EU:C:2013:32) (ďalej len „Frucona I“).

9 Uznesenie z 21. marca 2014, Frucona Košice/Komisía (T-11/07 RENV, EU:T:2014:173).

28. Pokiaľ ide o kritérium súkromného hospodárskeho subjektu, Komisia najmä poznamenala, že uplatnenie tohto kritéria závisí od toho, či dotknutý členský štát poskytol hospodársku výhodu podniku inak než vo svojom postavení orgánu verejnej moci. Komisia ďalej poukázala na to, že ak sa členský štát odvoláva v priebehu správneho konania na toto kritérium, v prípade pochybností mu prislúcha preukázať jednoznačným spôsobom a na základe objektívnych a overiteľných dôkazov, že vykonané opatrenie vyplýva z jeho postavenia súkromného hospodárskeho subjektu. V tejto súvislosti Komisia odkázala na rozsudok Komisia/EDF¹⁰ (odôvodnenie 82 sporného rozhodnutia).

29. Následne poukázala na to, že „Slovenská republika tvrdí, že podľa jej názoru dané opatrenie predstavuje štátnu pomoc. Uznáva, že v čase vyrovňania sa otázka štátnej pomoci jednoducho nebrala do úvahy, a požiadala, aby sa sporné opatrenie považovalo za pomoc na záchranu. Zdá sa preto, že požiadavky... judikatúry neboli v tomto prípade dodržané a sporné opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ“ (odôvodnenie 83 sporného rozhodnutia).

30. Ďalej uviedla, že Frucona tvrdila, že opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc. Na podporu tohto stanoviska tiež predložila dokumenty vypracované audítormi (odôvodnenie 84 sporného rozhodnutia).

31. Komisia následne preverila, či sa Slovenská republika správala voči spoločnosti Frucona ako súkromný veriteľ.

32. Komisia po prvé porovnala vyrovňacie konanie a konkurzné konanie vzhľadom na dôkazy predložené spoločnosťou Frucona (odôvodnenia 88 až 119 sporného rozhodnutia). Po druhé porovnala vyrovňacie konanie a daňové exekučné konanie (odôvodnenia 120 až 127 sporného rozhodnutia). Po tretie vyhodnotila iné dôkazy predložené slovenskými orgánmi a spoločnosťou Frucona (odôvodnenia 128 až 138 sporného rozhodnutia). Komisia v podstate usúdila, že z pohľadu miestneho daňového úradu bolo tak konkurzné konanie, ako aj daňové exekučné konanie výhodnejšou alternatívou než návrh na vyrovnanie (odôvodnenia 119, 124 a 127 sporného rozhodnutia).

33. Komisia dospela k záveru, že neboli splnené podmienky uplatnenia kritéria súkromného hospodárskeho subjektu a že Slovenská republika priznala spoločnosti Frucona výhodu, ktorú by nemohla získať za trhových podmienok (odôvodnenie 139 sporného rozhodnutia). Komisia konštatovala, že odpísanie dlhu odsúhlasené miestnym daňovým úradom v rámci vyrovňania predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ (odôvodnenie 140 sporného rozhodnutia). Komisia ďalej uviedla, že pomoc nie je zlučiteľná s vnútorným trhom (odôvodnenie 182 sporného rozhodnutia).

34. Podľa článku 1 výroku sporného rozhodnutia sa pôvodné rozhodnutie zrušuje. Podľa článku 2 štátna pomoc, ktorú Slovenská republika poskytla v prospech spoločnosti Frucona vo výške 416 515 990 SKK, nie je zlučiteľná s vnútorným trhom. V článku 3 Komisia ukladá Slovenskej republike vymáhanie pomoci spolu s úrokmi z omeškania. Podľa článku 4 musí Slovenská republika do dvoch mesiacov od oznámenia uvedeného rozhodnutia informovať Komisiu o opatreniach, ktoré prijala na dosiahnutie súladu s rozhodnutím. V článku 5 je uvedené, že rozhodnutie je určené Slovenskej republike.

II. Konanie pred Všeobecným súdom

35. Návrhom podaným 17. februára 2014 Frucona navrhla, aby Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutie.

36. Všeobecný súd napadnutým rozsudkom zrušil sporné rozhodnutie a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

¹⁰ Rozsudok z 5. júna 2012, Komisia/EDF (C-124/10 P, EU:C:2012:318, body 81 až 85).

III. Konanie pred Súdny dvorom a návrhy účastníkov konania

37. Komisia vo svojom odvolaní podanom na Súdny dvor 26. mája 2016 navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- zamietol žalobu pre neplatnosť a zaviazal spoločnosť Frucona Košice na náhradu trov konania,
- subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu a rozhodol, že o trovách sa rozhodne neskôr.

38. Frucona navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

39. Prednesy účastníkov konania boli vypočuté na pojednávaní 15. februára 2017.

IV. Analýza

40. Komisia na podporu svojho odvolania predkladá šesť odvolacích dôvodov. Prvé štyri odvolacie dôvody sa týkajú konštatovania Všeobecného súdu, podľa ktorého bolo kritérium súkromného hospodárskeho subjektu uplatniteľné. Zvyšné dva odvolacie dôvody sa týkajú uplatnenia kritéria súkromného hospodárskeho subjektu.

41. Odvolacie dôvody súvisiace s uplatniteľnosťou kritéria súkromného hospodárskeho subjektu sa presnejšie týkajú týchto otázok. V prvom odvolacom dôvode je uvedené, že Všeobecný súd nesprávne vykladal sporné rozhodnutie. Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne pochopil rozhodnutie v tom zmysle, že z neho vyplýva, že v súvislosti so sporným opatrením sa má uplatniť kritérium súkromného hospodárskeho subjektu. V druhom odvolacom dôvode je uvedené, že napadnutý rozsudok je postihnutý nesprávnym právnym posúdením, lebo Všeobecný súd konštatoval, že príjemca sporného opatrenia sa môže odvolávať na toto kritérium. Tretí odvolací dôvod sa týka porušenia zásad *res iudicata* a *ne ultra petita*. Komisia v ňom tvrdí, že Všeobecný súd porušil tieto zásady, keď usúdil, že keďže Súdny dvor uplatnil kritérium súkromného hospodárskeho subjektu v rozsudku Frucona I, zároveň implicitne, ale nevyhnutne považoval kritérium súkromného hospodárskeho subjektu za uplatniteľné. Nakoniec v štvrtom odvolacom dôvode sa uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že pokiaľ ide o uplatniteľnosť kritéria súkromného hospodárskeho subjektu, Komisia by nemala rozlišovať medzi rôznymi alternatívami sporného opatrenia.

42. Čo sa týka zvyšných dvoch odvolacích dôvodov, ide v nich o spôsob uplatnenia kritéria súkromného hospodárskeho subjektu. V piatom odvolacom dôvode sa uvádza, že napadnutý rozsudok je postihnutý nesprávnym právnym posúdením vzhľadom na to, že Všeobecný súd stanovil novú požiadavku, ktorú musí Komisia splniť pri uplatňovaní kritéria súkromného hospodárskeho subjektu. Komisia tvrdí, že napadnutý rozsudok si v rozpore s ustálenou judikatúrou vyžaduje, aby uvedená inštitúcia *ex officio* rekonštruovala správanie ideálneho, racionálneho a plne informovaného hypotetického súkromného hospodárskeho subjektu. V šiestom odvolacom dôvode Komisia tvrdí, že Všeobecný súd pochybil aj v rozsahu, v akom sa dá napadnutý rozsudok chápať v tom zmysle, že z neho vyplýva, že Komisia porušila svoju povinnosť vec s náležitou starostlivosťou a nestranne prešetriť.

43. Najprv preskúmam druhý a štvrtý odvolací dôvod. Urobím to z toho dôvodu, že tieto odvolacie dôvody majú vplyv na následnú analýzu prvého a tretieho odvolacieho dôvodu. Ešte predtým však musím uviesť niekoľko úvodných poznámok.

A. Úvodné poznámky

44. V prvom rade je užitočné pripomenúť princíp kritéria súkromného hospodárskeho subjektu (v tomto prípade kritérium súkromného veriteľa) a účel, na ktorý slúži.

45. Podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi. Pojem pomoc používaný v práve štátnej pomoci EÚ je teda široký. Patria podoň všetky druhy priamej i nepriamej pomoci: bez ohľadu na formu zahŕňa všetky opatrenia znižujúce náklady, ktoré obvykle zatažujú rozpočet podniku.¹¹

46. Platí tu však dôležitá podmienka. Aj keď opatrenie vychádza zo štátnych prostriedkov, nepatrí do pôsobnosti článku 107 ZFEÚ, ak príjemca mohol získať rovnakú výhodu, ako je tá, ktorá mu bola daná k dispozícii vo forme štátnych prostriedkov, za okolností zodpovedajúcich bežným trhovým podmienkam.¹² Táto zásada platí rovnako bez ohľadu na to, či štát koná ako investor, veriteľ alebo predávajúci. Na určenie toho, či mohol príjemca získať rovnakú výhodu za bežných trhových podmienok, Komisia používa kritérium súkromného hospodárskeho subjektu. Účelom tohto kritéria je posúdiť, či štát poskytol určitému podniku výhodu tak, že v súvislosti s danou transakciou nepostupoval ako súkromný hospodársky subjekt.

47. Jednoducho povedané, kritérium súkromného hospodárskeho subjektu je nástrojom, ktorý Komisia používa na určenie existencie hospodárskej výhody, ktorá je jednou z nevyhnutných čŕt štátnej pomoci.

48. Bezpochyby práve preto Súdny dvor rozhodol, že nejde o výnimku, ktorá by sa uplatňovala len na žiadosť členského štátu, keď sú splnené náležitosti pojmu štátna pomoc uvedené v článku 107 ods. 1 ZFEÚ.¹³ Keď je kritérium súkromného hospodárskeho subjektu uplatniteľné, predstavuje jednu z okolností, ktoré je Komisia povinná zohľadniť na účely preukázania existencie pomoci.¹⁴

49. Druhá krátka predbežná poznámka, ktorú chcem uviesť, sa týka dokazovania v práve štátnej pomoci.

50. Na to, aby Komisia mohla určiť, či opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, musí vec s náležitou starostlivosťou a nestranne prešetriť. Také prešetrenie zabezpečí, že Komisia bude mať pri prijímaní konečného rozhodnutia k dispozícii čo najúplnejšie a najspoľahlivejšie informácie na tento účel. Netreba totiž zabúdať na to, že Komisii prináleží preukázať, že sporné opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

51. Práve z hľadiska uvedených zásad treba preskúmať toto odvolanie.

¹¹ Pozri okrem iného rozsudky z 23. februára 1961, *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Vysoký úrad* (30/59, EU:C:1961:2, s. 19), a z 15. marca 1994, *Banco Exterior de España* (C-387/92, EU:C:1994:100, body 12 a 13). Pokiaľ ide o novšie rozsudky, pozri rozsudok *Frucona I* (body 68 a 69 a tam citovanú judikatúru).

¹² *Rozsudky Frucona I* (bod 70) a z 5. júna 2012, *Komisia/EDF* (C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 78 a tam citovaná judikatúra).

¹³ Pozri rozsudky z 3. apríla 2014, *Komisia/Holandsko a ING Groep* (C-224/12 P, EU:C:2014:213, bod 32), a z 5. júna 2012, *Komisia/EDF* (C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 103).

¹⁴ *Rozsudok Frucona I* (bod 71 a tam citovaná judikatúra).

B. O druhom a štvrtom odvolacom dôvode

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

52. Druhým odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že príjemca pomoci sa môže odvolávať na kritérium súkromného hospodárskeho subjektu.¹⁵ Podľa jej názoru kritérium súkromného hospodárskeho subjektu má za cieľ odhaliť subjektívny stav vnímania tohto konania členským štátom poskytujúcim údajnú pomoc. Nikto iný sa ho preto nemôže dovolávať. V tomto prípade členský štát jasne a dôsledne tvrdil, že opatrenie predstavuje štátnu pomoc.

53. Aj keby Všeobecný súd správne rozhodol, že príjemca pomoci sa môže odvolávať na kritérium súkromného hospodárskeho subjektu, Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nepožadoval, aby príjemca jednoznačne na základe objektívnych a overiteľných dôkazov preukázal, že členský štát konal ako súkromný hospodársky subjekt.

54. Frucona tvrdí, že konštatovania Všeobecného súdu sú správne. Z judikatúry Súdneho dvora jasne vyplýva, že príjemca pomoci sa môže odvolávať na kritérium súkromného hospodárskeho subjektu.

55. Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, podľa ktorého kritérium súkromného hospodárskeho subjektu súvisí so subjektívnym stavom vnímania tohto konania dotknutého členského štátu, Frucona tvrdí, že judikatúra zdôrazňuje, že členský štát musí konať v postavení hospodárskeho subjektu. Frucona tvrdí, že v tomto prípade nevznikajú nijaké pochybnosti o tom, v akom postavení konal miestny daňový úrad.

56. Štvrtým odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že pokiaľ ide o uplatniteľnosť kritéria súkromného hospodárskeho subjektu, Komisia nemôže rozlišovať medzi rôznymi alternatívami sporného opatrenia.¹⁶

57. Komisia tvrdí, že uplatniteľnosť kritéria súkromného hospodárskeho subjektu závisí od dôkazov, ktoré predložil dotknutý členský štát alebo príjemca na preukázanie toho, či sa orgán verejnej moci správal rovnako, ako by sa správal súkromný hospodársky subjekt čeliaci rovnakej voľbe. Komisia tvrdí, že kritérium súkromného hospodárskeho subjektu sa nemá uplatniť, ak neboli predložené dôkazy o tom, že orgán verejnej moci zvažoval konkrétny postup.

58. Frucona tvrdí, že posúdenie uplatniteľnosti kritéria súkromného hospodárskeho subjektu Všeobecným súdom je správne. Ak sa má uplatniť kritérium súkromného hospodárskeho subjektu, Komisia nemôže preskúmať len jednu potenciálnu alternatívu sporného opatrenia a nezaoberať sa druhou.

2. *Posúdenie*

59. Druhým a štvrtým odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že kritérium súkromného hospodárskeho subjektu sa môže uplatniť aj vtedy, keď sa ho členský štát nedovoľáva. Podľa názoru Komisie sa kritérium súkromného hospodárskeho subjektu uplatní len za prísne vymedzených podmienok. Tvrdí, že kritérium je uplatniteľné, keď (1) sa ho dotknutý členský štát dovoľáva, (2) „subjektívny stav vnímania tohto konania“ členským štátom ukazuje, že mal v úmysle konať ako súkromný hospodársky subjekt, a (3) členský štát pri prijímaní sporného opatrenia správne zhodnotil konkrétny postup.

¹⁵ Body 109 až 118 napadnutého rozsudku.

¹⁶ Bod 247 napadnutého rozsudku.

60. Na úvod musím poukázať na to, že toto odvolanie je inherentne kontradiktórne. Komisia v podstate tvrdí, že nemala povinnosť uplatniť kritérium súkromného hospodárskeho subjektu, lebo dotknutý členský štát sa na toto kritérium neodvolával počas správneho konania. Slovenská republika počas správneho konania uznala, že opatrenie predstavuje štátnu pomoc. Požiadala, aby sa na opatrenie nahliadalo ako na pomoc na záchranu. Zároveň však Komisia uznáva, že v spornom rozhodnutí je uplatnené kritérium súkromného hospodárskeho subjektu s cieľom konštatovať, že odpis daňového dlhu predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Inými slovami, východiskom tohto odvolania je to, že v spornom rozhodnutí je síce uplatnené kritérium súkromného hospodárskeho subjektu, toto kritérium však nie je uplatniteľné.

61. Pri bližšom pohľade na odvolanie je však jasné, že Komisia sa usiluje umelo obmedziť svoju povinnosť uplatňovať kritérium súkromného hospodárskeho subjektu a v podstate obrátiť dôkazné bremeno.

62. Ako vysvetlím nižšie, judikatúra stanovisko Komisie nepodporuje.

a) Kritérium súkromného hospodárskeho subjektu sa má uplatniť, keď dotknutý členský štát koná v postavení hospodárskeho subjektu

63. Na úvod je užitočné poukázať na to, že určenie uplatniteľnosti kritéria súkromného hospodárskeho subjektu závisí od objektívnych kritérií týkajúcich sa postavenia, v akom štát koná. Presnejšie povedané, kritérium je uplatniteľné, keď členský štát priznal ekonomickú výhodu podniku v postavení hospodárskeho subjektu (teda nie v jeho postavení orgánu verejnej moci).¹⁷

64. Pokiaľ ide konkrétne o verejnoprávneho veriteľa, Súdny dvor už v rozsudku Frucona I rozhodol, že kritérium súkromného hospodárskeho subjektu sa uplatní, keď „verejnoprávny veriteľ poskytuje úľavy pri platení dlhu, ktorý mu dlhuje podnik“¹⁸. Za takých okolností treba správanie orgánu verejnej moci porovnať so správaním súkromného veriteľa usilujúceho sa dosiahnuť zaplatenie súm, ktoré mu dlhuje dlžník nachádzajúci sa vo finančných ťažkostiach.¹⁹ Inými slovami, kritérium súkromného hospodárskeho subjektu sa má uplatniť, keď sa rovnako ako štát môže prinajmenšom v zásade správať súkromný hospodársky subjekt konajúci s cieľom dosiahnuť zisk alebo obmedziť straty. V opačnom prípade by malo uplatnenie tohto kritéria malý, ak vôbec nejaký význam.

65. V prejednávanej veci verejnoprávny veriteľ (miestny daňový úrad) poskytol „úľavy pri platení dlhu, ktorý mu dlhuje podnik“. Na základe toho by sa dalo domnievať, že potreba uplatniť kritérium súkromného hospodárskeho subjektu je jasná.

66. Aj napriek tomu Komisia s odvolaním sa na rozsudok Súdneho dvora Komisia/EDF tvrdí, že kritérium súkromného hospodárskeho subjektu nie je v prejednávanej veci uplatniteľné.

67. Uvedená vec nepodporuje názor Komisie.

68. Vo veci Komisia/EDF vznikli pochybnosti v súvislosti s postavením, v ktorom uvedený členský štát konal. Nebolo jasné, či členský štát vykonával hospodársku činnosť (ako akcionár verejnoprávneho podniku) alebo či konal ako orgán verejnej moci. Dôvodom bola forma prijatého opatrenia. Členský štát síce tvrdil, že koná ako akcionár, použil však daňové prostriedky a dotknutému podniku poskytol oslobodenie od dane. Práve v tomto určite jedinečnom kontexte Súdny dvor rozhodol, že ak sa členský štát odvoláva na kritérium súkromného hospodárskeho subjektu, prináleží mu preukázať jednoznačným spôsobom a na základe objektívnych a overiteľných dôkazov, že vykonané opatrenie

¹⁷ Pokiaľ ide o verejného investora, pozri rozsudok z 5. júna 2012, Komisia/EDF (C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 81).

¹⁸ Rozsudok Frucona I (bod 71 a tam citovaná judikatúra).

¹⁹ Rozsudok Frucona I (bod 72 a tam citovaná judikatúra).

vyplýva z postavenia štátu konajúceho ako súkromný hospodársky subjekt, a nie ako orgán verejnej moci.²⁰ Súdny dvor sa najprv zaoberal dôkazmi, ktorých predloženie môže byť v tomto smere potrebné, a potom objasnil, že Komisii následne prináleží vykonať celkové posúdenie, zohľadniac okrem dôkazov poskytnutých týmto členským štátom aj všetky ďalšie relevantné dôkazy, ktoré jej umožnia určiť, či členský štát prijal sporné opatrenie v postavení akcionára alebo v postavení orgánu verejnej moci. Súdny dvor uznal, že pri tomto (predbežnom) posúdení môže cieľ sledovaný opatrením predstavovať dôležitú okolnosť.²¹

69. Na tomto mieste musím uviesť tri pripomienky.

70. Po prvé v rozsudku Komisia/EDF Súdny dvor len konštatoval, že pokiaľ existujú pochybnosti o tom, v akom postavení členský štát konal, a pokiaľ sa dotknutý členský štát dovoľáva tohto kritéria, musí predložiť dôkazy na podporu svojho stanoviska. Z uvedeného konštatovania však nemožno vyvodiť, že len členský štát sa môže dovoľávať kritéria súkromného hospodárskeho subjektu.

71. Rozsudok Súdneho dvora vydaný vo veci Land Burgenland a i., v ktorej existovali podobné pochybnosti s ohľadom na postavenie, v akom členský štát konal, podčiarkuje správnosť tohto výkladu. V osobitnom kontexte uvedenej veci Súdny dvor rozhodol, že Komisia nemala povinnosť uplatniť kritérium súkromného hospodárskeho subjektu. Súdny dvor vysvetlil, že dôvodom je to, že počas správneho konania členský štát ani orgán, ktorý priznal údajnú pomoc, ani príjemca údajnej pomoci nepredložil dôkazy týkajúce sa uplatniteľnosti kritéria súkromného hospodárskeho subjektu v tomto smere.²² Ako Všeobecný súd konštatoval v napadnutom rozsudku, aj to podporuje názor, podľa ktorého nielen členský štát, ale aj príjemca sporného opatrenia sa môže odvolávať na kritérium súkromného hospodárskeho subjektu.²³

72. Bez ohľadu na osobitosti týchto vecí uznanie, že príjemca údajnej pomoci sa môže odvolávať na kritérium súkromného hospodárskeho subjektu, je odrazom princípu správneho konania: toto konanie má zabezpečiť, že Komisia bude poznať všetky relevantné skutkové okolnosti, aby mohla uskutočniť objektívne posúdenie, ktoré si vyžaduje článok 107 ods. 1 ZFEÚ. Bolo by v protiklade s účelom tohto konania, keby sa obmedzili možnosti zainteresovaných strán a najmä príjemcu údajnej pomoci predkladať tvrdenia a dôkazy týkajúce sa existencie pomoci (alebo jej neexistencie ako v tomto prípade) napríklad odvolávaním sa na kritérium súkromného hospodárskeho subjektu. Platí to napriek tomu, že v úzkom slova zmysle je účastníkom uvedeného konania iba členský štát.

73. Po druhé tvrdenie, že uplatniteľnosť kritéria súkromného hospodárskeho subjektu závisí od „subjektívneho stavu vnímania tohto konania“ členským štátom, podľa všetkého vyplýva z konštatovania Súdneho dvora v rozsudku Komisia/EDF, že pri posudzovaní otázky, či sa má uplatniť kritérium súkromného hospodárskeho subjektu, môže byť relevantný cieľ opatrenia (a teda úmysel štátu). Ako som však vysvetlil vyššie, kritérium súkromného hospodárskeho subjektu sa má uplatniť, keď členský štát koná v postavení hospodárskeho subjektu. Rozsudok Súdneho dvora Komisia/EDF len objasňuje, ako sa má určiť toto postavenie na základe celkového posúdenia v prípade, v ktorom existujú pochybnosti v súvislosti s tým, v akom postavení orgán verejnej moci konal. Práve v tomto kontexte môže byť úmysel štátu relevantným faktorom.

20 Rozsudok z 5. júna 2012, Komisia/EDF (C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 82).

21 Rozsudok z 5. júna 2012, Komisia/EDF (C-124/10 P, EU:C:2012:318, body 86 a 87).

22 Rozsudok z 24. októbra 2013, Land Burgenland a i./Komisia (C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P, EU:C:2013:682, body 57, 60 a 61).

23 Bod 113 napadnutého rozsudku.

74. V prejednávanej veci nie je podstatné, či Slovenská republika považovala navrhované vyrovnanie za pomoc alebo či mali mieste a ústredné daňové orgány rozdielny názor na to, či má byť odpis dlhu odsúhlasený.²⁴ Východiskom, na základe ktorého sa určí, či sa má uplatniť kritérium súkromného hospodárskeho subjektu, musí byť (hospodárska) povaha konania členského štátu, a nie to, ako si tento štát subjektívne myslel, že koná, alebo aké alternatívne postupy zvažil pred prijatím sporného opatrenia. Z tohto hľadiska môže byť „subjektívny stav vnímania tohto konania“ členským štátom (či už ústredného orgánu alebo jeho miestnej pobočky) relevantnou okolnosťou pri určovaní toho, v akom postavení konal členský štát, pokiaľ v tomto smere existujú pochybnosti.

75. V spise nič nenaznačuje, že také pochybnosti existovali.²⁵

76. Po tretie musím poukázať na to, že v rozsudku Komisia/EDF Súdny dvor ďalej objasnil, že Komisii prináleží určiť, či sa má kritérium uplatniť. Ak sa teda zdá, že kritérium súkromného hospodárskeho subjektu *by mohlo* byť uplatniteľné, Komisia musí požiadať dotknutý členský štát, aby jej poskytol všetky relevantné informácie, na základe ktorých bude môcť určiť, či sa má toto kritérium uplatniť.²⁶ Inými slovami, bez ohľadu na to, kto sa odvoláva na kritérium súkromného hospodárskeho subjektu, Komisii v zásade prináleží posúdiť – ak jeho uplatniteľnosť nie je zjavná (napríklad v dôsledku formy sporného opatrenia) –, či je toto kritérium potrebné uplatniť. Musí to urobiť tak, že požiada dotknutý členský štát (alebo akýkoľvek iný príslušný subjekt), aby jej predložil informácie, ktoré potrebuje na to, aby uskutočnila nevyhnutné posúdenie. Za nijakých okolností nemôže byť na príjemcovi údajnej pomoci, aby jednoznačným spôsobom a na základe objektívnych a overiteľných dôkazov preukázal, že kritérium je uplatniteľné. Ako som totiž už zdôraznil vyššie, Komisii prináleží preukázať, že opatrenie predstavuje štátnu pomoc.

77. V súlade s touto zásadou platí, že keď existujú pochybnosti v súvislosti s povahou konania členského štátu, Komisia musí najprv určiť, v akom postavení členský štát konal. Pokiaľ požadované celkové posúdenie relevantných dôkazov ukáže, že členský štát konal v postavení hospodárskeho subjektu, potom Komisia musí uplatniť kritérium súkromného hospodárskeho subjektu. V tomto zmysle rozsudok Komisia/EDF nezmierňuje vyšetrovacie bremeno Komisie, ale pridáva dodatočný krok k posudzovaniu existencie výhody.

78. Chcem poukázať na to, že v prejednávanej veci v spornom rozhodnutí nie je ani stopa po takom predbežnom posúdení a kritérium súkromného hospodárskeho subjektu bolo vlastne uplatnené na určenie existencie výhody.

79. V každom prípade vzhľadom na to, že neexistovali pochybnosti v súvislosti s tým, v akom postavení konal miestny daňový úrad, Všeobecný súd správne rozhodol, že kritérium súkromného hospodárskeho subjektu je uplatniteľné.

80. To ma privádza k štvrtému odvolaciemu dôvodu.

24 Z odôvodnení 83 a 128 až 132 sporného rozhodnutia vyplýva, že Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky bolo proti navrhovanému vyrovnaniu a že Slovenská republika považovala navrhované vyrovnanie za štátnu pomoc.

25 Naopak, ako podrobnejšie objasním nižšie, Komisia v spornom rozhodnutí na základe uplatnenia kritéria súkromného hospodárskeho subjektu dospela k záveru, že odpísanie daňového dlhu predstavuje štátnu pomoc.

26 Pozri rozsudky z 5. júna 2012, Komisia/EDF (C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 104), a z 3. apríla 2014, Komisia/Holandsko a ING Groep (C-224/12 P, EU:C:2014:213, bod 33).

b) Uplatnenie kritéria súkromného hospodárskeho subjektu je súčasťou nestranného a starostlivého prešetrenia

81. Podobne ako v druhom odvolacom dôvode, Komisia v štvrtom odvolacom dôvode tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia aj vtedy, keď konštatoval, že vzhľadom na to, že kritérium súkromného hospodárskeho subjektu ako také je uplatniteľné, Komisia v súvislosti s jeho uplatniteľnosťou nemôže rozlišovať medzi rôznymi alternatívami sporného opatrenia.²⁷

82. Komisia konkrétne tvrdí, že kritérium súkromného hospodárskeho subjektu nie je uplatniteľné, pokiaľ ide o porovnanie daňového exekučného konania a vyrovnacieho konania. Dôvodom je podľa jej názoru to, že členský štát ani príjemca nepredložil dôkaz o tom, že by miestny daňový úrad uvažoval o exekučnom konaní a dospel k záveru, že toto konanie by bolo menej výhodné než vyrovnanie.²⁸

83. Dôvody, pre ktoré treba tento odvolací dôvod zamietnuť, som už vysvetlil vyššie. Uvediem však ešte tieto dodatočné pripomienky.

84. Štvrtý odvolací dôvod je založený na tom istom predpoklade ako druhý odvolací dôvod. Vychádza z myšlienky, že vzhľadom na to, že dotknutý členský štát ani príjemca údajnej pomoci jednoznačne a na základe objektívnych a overiteľných dôkazov nepreukázali, že miestny daňový úrad uvažoval o daňovom exekučnom konaní, kritérium súkromného hospodárskeho subjektu nie je vo vzťahu k tomuto konaniu uplatniteľné.

85. Keďže neexistovali pochybnosti o tom, v akom postavení konal miestny daňový úrad, Všeobecný súd správne konštatoval, že kritérium súkromného hospodárskeho subjektu sa má uplatniť. V rozpore s tým, čo zdá sa navrhuje Komisia, otázka možností, ktoré sa mali zohľadniť pri posúdení, či existuje zvýhodnenie, je relevantná skôr pre skutočné uplatnenie kritéria súkromného hospodárskeho subjektu, než či sa má toto kritérium uplatniť v prvom rade.²⁹ Ako totiž zdôraznil Všeobecný súd, vzhľadom na to, že kritérium ako také je uplatniteľné, Komisia v súvislosti s uplatniteľnosťou kritéria súkromného hospodárskeho subjektu nemôže rozlišovať medzi rôznymi alternatívami sporného opatrenia.³⁰

86. Štvrtý odvolací dôvod je v tomto smere ukážkou toho, ako veľmi celkovo neužitočné je rozlišovanie medzi uplatniteľnosťou a uplatňovaním kritéria súkromného hospodárskeho subjektu. Rovnako ako v tomto prípade vedie k zmätkom.

87. S výnimkou takých vecí, akou je vec Komisia/EDF, v ktorej existujú pochybnosti o povahe konania členského štátu, podmienky uplatniteľnosti a uplatňovania kritéria súkromného hospodárskeho subjektu nemožno zmysluplným spôsobom oddeliť. Kritérium súkromného hospodárskeho subjektu nepredstavuje výnimku, ktorú môže využiť len členský štát na svoju obhajobu počas správneho konania, ale práve tento nástroj musí Komisia použiť na určenie, či bola dotknutému podniku poskytnutá hospodárska výhoda. Na otázku, či členský štát pri prijímaní opatrenia v postavení hospodárskeho subjektu skutočne konal tak, ako by konal súkromný hospodársky subjekt, treba odpovedať na základe uplatnenia tohto kritéria. Práve v tejto súvislosti môže vzniknúť otázka, ktoré alternatívy treba porovnať s prijatým opatrením.³¹

27 Bod 247 napadnutého rozsudku.

28 Bod 245 napadnutého rozsudku.

29 Rozsudok z 24. októbra 2013, Land Burgenland a i./Komisia (C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P, EU:C:2013:682).

30 Bod 247 napadnutého rozsudku.

31 Z odôvodnenia 121 sporného rozhodnutia vyplýva, že daňové exekučné konanie bolo preskúmané ako alternatíva vyrovnacieho konania podľa kritéria súkromného hospodárskeho subjektu, hoci miestny daňový úrad konkrétne nezávažil použitie tohto konania.

88. Zopakujem: pokiaľ ako v prejednávanej veci nejednajú pochybnosti v súvislosti s postavením, v ktorom konal členský štát, kritérium súkromného hospodárskeho subjektu sa musí uplatniť. Ako vysvetlil Súdny dvor, uvedené kritérium sa používa na určenie toho, či by príjemca údajnej pomoci zjavne nezískal porovnateľné úľavy od súkromného hospodárskeho subjektu. Na tento účel musí Komisia uskutočniť celkové posúdenie zohľadnením všetkých relevantných dôkazov v danom prípade. Čo sa týka konkrétne verejnoprávneho veriteľa, Komisia musí preskúmať, či by príjemca zjavne nezískal podobnú výhodu od súkromného veriteľa nachádzajúceho sa v situácii, ktorá by bola čo najbližšia situácii orgánu verejnej moci usilujúceho sa o zaplatenie súm, ktoré mu dlhuje dlžník vo finančných ťažkostiach.³² Naopak, keby Komisia toto posúdenie nevykonala, v skutočnosti by porušila svoju povinnosť prešetriť vec nestranne a s náležitou starostlivosťou.

89. Zo všetkých týchto dôvodov nevidím v napadnutom rozsudku pochybenie, pokiaľ ide o posúdenie podmienok, za akých je kritérium súkromného hospodárskeho subjektu uplatniteľné. Druhý a štvrtý odvolací dôvod musia byť preto zamietnuté ako nedôvodné.

C. O prvom odvolacom dôvode

1. Tvrdenia účastníkov konania

90. Prvým odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne vykladal sporné rozhodnutie, lebo ho pochopil v tom zmysle, že obsahuje záver, podľa ktorého je kritérium súkromného hospodárskeho subjektu uplatniteľné.³³ Komisia tvrdí, že zo správneho výkladu sporného rozhodnutia, ako aj z judikatúry citovanej v príslušných odôvodneniach jasne vyplýva, že Komisia usúdila, že kritérium v prejednávanej veci nie je uplatniteľné.³⁴

91. Frucona v podstate tvrdí, že Všeobecný súd vykladal sporné rozhodnutie správne.

2. Posúdenie

92. Prvý odvolací dôvod sa týka údajného nesprávneho výkladu sporného rozhodnutia. Ako stručne vysvetlím nižšie, aj prvý odvolací dôvod, ktorý úzko súvisí s druhým a štvrtým odvolacím dôvodom, je potrebné zamietnuť.

93. Po prvé chcem poukázať na to, že v spornom rozhodnutí nie je výslovne uvedené, že kritérium súkromného hospodárskeho subjektu nie je uplatniteľné. Je pravda, že pri samostatnom posudzovaní sa odôvodnenie 83 sporného rozhodnutia dá chápať v tom zmysle, ako tvrdí Komisia.³⁵ Dá sa však vykladať aj v tom zmysle, že je v ňom len uvedené stanovisko členského štátu, pričom v nasledujúcom odôvodnení je uvedené stanovisko spoločnosti Frucona. Nech je to akokoľvek, sotva sa v spornom rozhodnutí nájde iné miesto, ktoré by podporovalo výklad Komisie. Namiesto toho, aby jasne vysvetlilo, prečo kritérium súkromného hospodárskeho subjektu nie je uplatniteľné, sporné rozhodnutie toto kritérium uplatňuje. Ako som už totiž naznačil vyššie, záver konštatovaný v spornom rozhodnutí v súvislosti s existenciou pomoci vychádza z uplatnenia kritéria súkromného hospodárskeho subjektu.³⁶

32 Rozsudok Frucona I (bod 73 a tam citovaná judikatúra) a v tomto zmysle rozsudok z 5. júna 2012, Komisia/EDF (C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 86).

33 Body 99 až 104 napadnutého rozsudku.

34 Odôvodnenia 80 až 84 a 128 až 132 sporného rozhodnutia.

35 Pozri bod 29 týchto návrhov.

36 Odôvodnenia 139 a 140 sporného rozhodnutia.

94. Po druhé ak existovali pochybnosti, pokiaľ ide o uplatniteľnosť kritéria súkromného hospodárskeho subjektu, Komisia mala dotknutý členský štát požiadať o poskytnutie všetkých relevantných informácií, na základe ktorých by mohla určiť, či je kritérium uplatniteľné. V spornom rozhodnutí nie je ani stopa po posúdení týkajúcom sa uplatniteľnosti kritéria súkromného hospodárskeho subjektu v danej veci. To, že Slovenská republika počas správneho konania (t. j. po schválení vyrovnaní) považovala opatrenie za pomoc, sotva stačí na určenie, že takéto kritérium nie je uplatniteľné. V každom prípade ako som vysvetlil vyššie, v prejednávanej veci také pochybnosti nie sú: verejnoprávny veriteľ priznal úľavy pri platení dlhu, ktorý mu dlhuje podnik. Už len zo samotného tohto dôvodu je potrebné uplatniť kritérium súkromného hospodárskeho subjektu.³⁷

95. Po tretie ako záver predchádzajúcich dvoch bodov netreba zabúdať na to, že Frucona tvrdí, že opatrenie nepredstavuje pomoc, a predložila dôkazy, podľa ktorých by bolo konkurzné konanie pre miestny daňový úrad menej výhodné. Komisia síce v každom prípade bola povinná uplatniť v tejto veci kritérium súkromného hospodárskeho subjektu, zdá sa však, že ho uplatnila práve z tohto dôvodu.³⁸

96. Z týchto dôvodov som málo naklonený alternatívne výkladu sporného rozhodnutia presadzovanému Komisiou. Napadnutému rozsudku nemožno vytýkať, že v tomto smere obsahuje nesprávny výklad sporného rozhodnutia. Aj prvý odvolací dôvod teda treba zamietnuť.

D. O treťom odvolacom dôvode

1. Tvrdenia účastníkov konania

97. Tretím odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil zásadu *res iudicata*, rozhodol *ultra vires* a porušil zásadu, podľa ktorej predmet žaloby určujú účastníci konania, ako aj článok 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, článok 44 ods. 1 a článok 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.³⁹

98. Komisia najmä tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že Súdny dvor v rozsudku Frucona I „implicitne, ale nevyhnutne považoval [kritérium súkromného veriteľa] za uplatniteľné“⁴⁰. Komisia tvrdí, že vo veci Frucona I účastníci konania nespochybňovali uplatniteľnosť kritéria súkromného hospodárskeho subjektu. Súdny dvor by preto rozhodol *ne ultra petita*, keby konštatoval, že toto kritérium nie je uplatniteľné.

99. Frucona sa domnieva, že posúdenie Všeobecného súdu je správne a že Súdny dvor v každom prípade nie je viazaný tvrdeniami, ktoré uvádzajú účastníci konania. Keby Súdny dvor usúdil, že kritérium súkromného hospodárskeho subjektu nebolo uplatniteľné, bolo by z jeho strany nesprávne skúmať, či je toto kritérium splnené.

2. Posúdenie

100. Tretí odvolací dôvod Komisie sa týka spôsobu, akým Všeobecný súd uplatnil zásadu *res iudicata*. V napadnutom rozsudku uvedený súd konštatoval, že uplatniteľnosť kritéria súkromného hospodárskeho subjektu už bola stanovená v rozsudku Frucona I, lebo v uvedenej veci sa Súdny dvor zaoberal uplatňovaním tohto kritéria.

³⁷ Pozri bod 73 týchto návrhov.

³⁸ Odôvodnenia 84 a 85 sporného rozhodnutia.

³⁹ Body 119 až 126 napadnutého rozsudku.

⁴⁰ Bod 123 napadnutého rozsudku.

101. Pokiaľ by Súdny dvor zamietol prvý, druhý a štvrtý odvolací dôvod, ako navrhujem, nie je potrebné skúmať tretí odvolací dôvod. Dôvodom je to, že tretí odvolací dôvod sa týka otázky, ktorou sa Všeobecný súd zaoberal pre úplnosť.

102. Čo sa týka podstaty tohto dôvodu, súhlasím s Komisiou.

103. V rozsudku Frucona I Súdny dvor nerozhodol o uplatniteľnosti kritéria súkromného hospodárskeho subjektu, lebo v opačnom prípade by rozhodol *ultra petita*. Stačí pripomenúť, že Súdny dvor mal rozhodnúť o *uplatnení* kritéria súkromného hospodárskeho subjektu, nie o jeho uplatniteľnosti. V tomto smere považujem za zvlášť znepokojivé toto konštatovanie v napadnutom rozsudku: keďže Súdny dvor mohol konštatovať neuplatniteľnosť kritéria súkromného hospodárskeho subjektu, ale neurobil to, znamená to, že Súdny dvor v danej veci zamýšľal potvrdiť uplatniteľnosť uvedeného kritéria.⁴¹

104. Je pravda, že uplatniteľnosť je podmienkou uplatnenia. Rovnako je pravda, že Súdny dvor sa nemusí vždy obmedziť na tvrdenia, ktoré uvádzajú účastníci konania na podporu svojich návrhov. V opačnom prípade by za určitých okolností mohol byť nútený založiť svoje rozhodnutie na chybných právnych úvahách. Súdny dvor však rozhoduje len o návrhoch účastníkov konania, ktorých úlohou je vymedziť rozsah sporu.⁴²

105. Vo veci Frucona I účastníci konania nespochybňovali uplatniteľnosť kritéria súkromného hospodárskeho subjektu. Keby Súdny dvor za takých okolností konštatoval, že kritérium súkromného hospodárskeho subjektu nie je uplatniteľné, jednoznačne by rozhodol o otázke prekračujúcej rozsah sporu. Ako správne zdôrazňuje Komisia, otázku uplatniteľnosti kritéria súkromného hospodárskeho subjektu nemožno pripodobniť k otázkam verejného poriadku, ktoré môže Súdny dvor skúmať z vlastnej iniciatívy bez návrhu účastníkov konania v tomto smere.

106. Domnievam sa preto, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že vzhľadom na to, že Súdny dvor v rozsudku Frucona I skúmal uplatnenie kritéria súkromného hospodárskeho subjektu, uplatniteľnosť uvedeného kritéria je *res iudicata*. Pokiaľ však Súdny dvor súhlasí s mojimi návrhmi v súvislosti s prvým, druhým a štvrtým odvolacím dôvodom, tento odvolací dôvod je neúčinný.

E. O piatom a šiestom odvolacom dôvode

1. Tvrdenia účastníkov konania

107. Piatym odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že kritérium súkromného hospodárskeho subjektu si vyžaduje, aby preukázala „subjektívny postoj“ orgánu verejnej moci a porovnala tento subjektívny postoj s postojom, ktorý by mal za rovnakých okolností súkromný hospodársky subjekt. Uvádza, že pri uplatňovaní tohto kritéria sú jediným relevantným dôkazom skutočnosti dostupné a vývoj predvídateľný v čase prijatia sporného opatrenia. Podľa názoru Komisie je posúdenie uplatnenia kritéria súkromného hospodárskeho subjektu nesprávne, lebo Všeobecný súd konštatoval, že musí porovnať správanie orgánu verejnej moci so správaním ideálneho, racionálneho a plne informovaného hypotetického súkromného hospodárskeho subjektu. Všeobecný súd tým stanovil dodatočnú požiadavku, ktorú musí Komisia splniť pri uplatňovaní kritéria súkromného hospodárskeho subjektu.⁴³

⁴¹ Bod 125 napadnutého rozsudku.

⁴² Rozsudok z 21. septembra 2010, Švédsko a API/Komisia a Komisia/API (C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541, bod 65).

⁴³ Body 137 a 180 až 213 napadnutého rozsudku.

108. Frucona tvrdí, že posúdenie Všeobecného súdu je správne. Posúdenie v prvom rade vychádza z rovnakého kritéria, aké samotná Komisia uplatnila v spornom rozhodnutí. Napadnutý rozsudok nestanovuje nijakú novú požiadavku. Stanovuje len to, že Komisia musí preskúmať všetky relevantné okolnosti, ktoré boli dostupné a predvídateľné v čase prijatia opatrenia.

109. Šiesty odvolací dôvod úzko súvisí s piatym. Uvedeným odvolacím dôvodom Komisia namieta nesprávne právne posúdenie vzhľadom na to, že napadnutý rozsudok sa dá chápať v tom zmysle, že konštatuje, že Komisia porušila svoju povinnosť vec s náležitou starostlivosťou a nestranne prešetriť.⁴⁴ Komisia tvrdí, že dôkazné bremeno, ktoré mala znášať, bolo príliš vysoké. Dôvodom je podľa jej názoru najmä to, že napadnutý rozsudok neposkytuje dostatočné usmernenie, pokiaľ ide o spôsob, akým má dosiahnuť požadovaný dôkazný prah.

110. Frucona tvrdí, že Všeobecný súd Komisii jasne vytkol, že okrem iného neoverila povahu a metodiku ocenení, na základe ktorých uplatnila kritérium súkromného hospodárskeho subjektu. Podľa jej názoru Všeobecný súd správne konštatoval, že Komisia svoje závery z právneho hľadiska dostatočne neodôvodnila.

2. Posúdenie

111. Piaty a šiesty odvolací dôvod sú navzájom prepojené. Preto je vhodné preskúmať ich spoločne.

112. Zostávajúce dva odvolacie dôvody sa týkajú porovnania vyrovnacieho konania s konkurzným konaním na jednej strane a s daňovým exekučným konaním na strane druhej. Konkrétne sú tieto dôvody zamerané na rozsah povinností Komisie pri uplatňovaní kritéria súkromného hospodárskeho subjektu. Komisia tvrdí, že napadnutý rozsudok je postihnutý nesprávnym právnym posúdením, lebo Všeobecný súd nepreukázal, že sporné rozhodnutie je postihnuté zjavne nesprávnym posúdením, pokiaľ ide o uplatnenie kritéria súkromného hospodárskeho subjektu.

a) Parametre posúdenia

113. Na úvod uvediem, že v judikatúre Súdneho dvora sú už vymedzené parametre posudzovania uplatnenia kritéria súkromného hospodárskeho subjektu.

114. Na jednej strane Súdny dvor v rozsudku Frucona I konštatoval, že Komisia musí uskutočniť celkové posúdenie, aby overila, či prijímajúci podnik zjavne nemohol získať porovnateľné úľavy od súkromného hospodárskeho subjektu nachádzajúceho sa v situácii, ktorá je čo najbližšia situácii verejnoprávneho veriteľa, a usilujúceho sa o zaplatenie súm, ktoré mu dlhuje dlžník vo finančných ťažkostiach. Pri tomto posúdení musí zohľadniť všetky relevantné dôkazy v danej veci, na základe ktorých bude môcť určiť, či by prijímajúci podnik zjavne nemohol získať porovnateľné úľavy od takého súkromného veriteľa.⁴⁵ V uvedenom rozsudku Súdny dvor poukázal aj na to, že za relevantnú sa musí považovať akákoľvek informácia, ktorá môže významným spôsobom ovplyvniť rozhodovací proces primerane opatrného a starostlivého súkromného veriteľa nachádzajúceho sa v situácii, ktorá je najbližšia možná situácii verejnoprávneho veriteľa, a usilujúceho sa o zaplatenie súm, ktoré mu dlhuje dlžník nachádzajúci sa vo finančných ťažkostiach.⁴⁶

⁴⁴ Body 191 až 195 napadnutého rozsudku.

⁴⁵ Rozsudok Frucona I (body 72 a 73 a tam citovaná judikatúra).

⁴⁶ Rozsudok Frucona I (bod 78).

115. Na druhej strane Súdny dvor bezpochyby s cieľom ohraničiť povinnosti, ktoré má Komisia pri uplatňovaní kritéria súkromného hospodárskeho subjektu, rozhodol, že jedinými relevantnými dôkazmi sú skutočnosti, ktoré boli dostupné, a vývoj, ktorý bol predvídateľný v čase prijatia rozhodnutia o investícii.⁴⁷

116. Ďalšia krátka poznámka, ktorú chcem uviesť pred preskúmaním zvyšných dvoch odvolacích dôvodov Komisie, sa týka právomoci Súdneho dvora v odvolacom konaní: pri odvolaní Súdneho dvoru neprináleží opätovne posudzovať skutkové okolnosti alebo dôkazy. Komisia sa totiž nedomáha nového posúdenia skutkových okolností alebo dôkazov, ale tvrdí, že Všeobecný súd pri posudzovaní dôkazov v spise stanovil novú požiadavku na Komisiu v súvislosti s uplatňovaním kritéria súkromného hospodárskeho subjektu.

b) Právomoc Všeobecného súdu pri posudzovaní dôkazov v spise

117. Všeobecný súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že Komisia bola pri uplatňovaní kritéria súkromného hospodárskeho subjektu povinná určiť, či by primerane opatrný a starostlivý súkromný hospodársky subjekt nachádzajúci sa v situácii, ktorá by bola najbližšia možná situácii slovenských orgánov, s cieľom dosiahnuť zaplatenie dlžných súm zjavne nesúhlasil s návrhom na vyrovnanie. V tejto súvislosti bola Komisia s cieľom zistiť najvýhodnejšiu alternatívu povinná porovnať v závislosti od záujmov súkromného hospodárskeho subjektu výhody a nevýhody každého z uvedených konaní.⁴⁸

118. Napadnutý rozsudok sa najprv zaoberá konkurzným konaním ako možnou alternatívou vyrovnanieho konania. Všeobecný súd preskúmal koeficienty speňaženia, ktoré Komisia použila v spornom rozhodnutí v súvislosti s krátkodobými pohľadávkami a základným majetkom (výrobný závod a stroje).⁴⁹ Konštatoval, že dôkazy v správnom spise dostatočne neopodstatňujú odhad Komisie, týkajúci sa pravdepodobného výťažku v prípade konkurzu. Ďalej uviedol, že na to aby to Komisia napravila, mala sa usilovať získať dodatočné informácie, pomocou ktorých by overila a podložila svoje závery.⁵⁰

119. Napadnutý rozsudok sa ďalej zaoberá daňovým exekučným konaním. Všeobecný súd v tejto súvislosti zopakoval svoj názor, že závery vyvedené z posúdenia základného majetku a pohľadávok nie sú z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené.⁵¹ Následne uvádza ďalšie tri pochybenia, ktorými je podľa jeho názoru tiež postihnuté sporné rozhodnutie, pokiaľ ide o posúdenie daňového exekučného konania: Komisia náležite nezohľadnila trvanie uvedeného konania, nepreskúmala náklady spojené s týmto konaním a nezvážila možnosť, že podnik by sa počas tohto konania mohol dostať do konkurzu.⁵²

120. Komisia tvrdí, že konštatovania Všeobecného súdu znamenajú novú požiadavku, ktorú musí Komisia splniť pri uplatňovaní kritéria súkromného hospodárskeho subjektu: musí *ex offio* rekonštruovať správanie ideálneho, racionálneho a plne informovaného hypotetického súkromného hospodárskeho subjektu.

121. Výhrady Komisie podľa môjho názoru nie sú namieste.

47 Rozsudok z 5. júna 2012, Komisia/EDF (C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 105).

48 Bod 137 napadnutého rozsudku.

49 Body 185 až 200 napadnutého rozsudku.

50 Body 201 a 235 napadnutého rozsudku.

51 Body 277 a 278 napadnutého rozsudku.

52 Body 279 až 283 napadnutého rozsudku.

122. V tejto súvislosti je zvlášť dôležité, že Všeobecnému súdu prináleží preveriť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich spoľahlivosť a konzistentnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú súhrn všetkých podstatných údajov, ktoré musia byť zohľadnené pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé opodstatniť závery, ktoré sa z nich vyvodili.⁵³

123. Všeobecný súd v podstate usúdil, že to tak nie je. K tomuto záveru dospel v súvislosti s posúdením konkurzného konania, ako aj daňového exekučného konania.⁵⁴

124. Pokiaľ ide o koeficienty speňaženia, Komisia tvrdí, že v napadnutom rozsudku nie je uvedené, aké dodatočné informácie si mala vyžiadať, aby dosiahla požadovaný dôkazný prah. Takto stanovená požiadavka na Komisiu je preto v rozpore so samotným princípom kritéria súkromného hospodárskeho subjektu, t. j. s posúdením „subjektívneho stavu vnímania konania“ orgánom verejnej moci v čase prijímania rozhodnutia.

125. Bližší pohľad na napadnutý rozsudok podľa môjho názoru toto stanovisko nepodporuje. Z napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že pokiaľ ide o základný majetok, spornému rozhodnutiu sa vytýka, že v ňom nie je odôvodnené použitie koeficientu speňaženia vo výške 97 %.⁵⁵ Na druhej strane, čo sa týka otázky pohľadávok, napadnutý rozsudok spornému rozhodnutiu vytýka, že v ňom nie je odôvodnená voľba koeficientu speňaženia vo výške 59 %.⁵⁶ Inými slovami, problém konštatovaný Všeobecným súdom spočíva v tom, že sporné rozhodnutie vychádza z nepodložených predpokladov v súvislosti s hodnotou majetku podniku v prípade speňaženia.

126. To ma privádza k rozsudku Buczek Automotive, na ktorý sa napadnutý rozsudok odvoláva. Komisia sa pokúša odlíšiť prejednávajúcu vec od veci Buczek Automotive. Poukazuje najmä na to, že povaha pochybení zistených v uvedenej veci nie je porovnateľná s povahou pochybení zistených v prvostupňovom konaní v prejednávanej veci: v rozsudku Buczek Automotive Súdny dvor v súvislosti s jednou otázkou konštatuje, že spis správneho konania neobsahoval žiadne dôkazy podporujúce záver Komisie.⁵⁷ Komisia ďalej poukazuje na to, že prejednávajúca vec je odlišná, lebo sporné rozhodnutie sa nepokúša stanoviť, čo by urobil súkromný hospodársky subjekt.

127. Po prvé údajný rozdiel medzi týmito vecami predstavuje rozlišovanie bez rozdielu: ide nanajvýš o rozdiel v stupni. Vo veci Buczek Automotive neboli predložené dôkazy podporujúce záver, že len konkurz umožňoval účinné vymoženie dlhov. Podobne napadnutý rozsudok konštatuje, že v spornom rozhodnutí je uvedených niekoľko záverov, ktoré nie sú podporené dostatočne silnými dôkazmi v spise správneho konania.⁵⁸ Po druhé sa domnievam, že v spornom rozhodnutí v skutočnosti je stanovené, čo by urobil súkromný hospodársky subjekt. Komisia v ňom konštatuje, že súkromný hospodársky subjekt by nesúhlasil s návrhom na vyrovnanie: súkromný hospodársky subjekt by pred vyrovnaním uprednostnil ktorúkoľvek z alternatív.⁵⁹

128. V každom prípade treba poukázať na to, že napadnutý rozsudok sa neodvoláva len na rozsudok Buczek Automotive. Odvoláva sa aj na ustálené zásady, podľa ktorých musí (celkové) posúdenie Komisie vychádzať z vecne presných, spoľahlivých a konzistentných informácií.⁶⁰ Ešte podstatnejšie je to, že ako zdôraznil Súdny dvor, pri tomto posúdení treba zohľadniť všetky relevantné dôkazy, ktoré môžu Komisii pomôcť pri určovaní, či by prijímajúci podnik zjavne nezískal porovnateľné úľavy od

53 Rozsudok Frucona I (bod 76 a tam citovaná judikatúra).

54 Body 201, 278 a 284 napadnutého rozsudku.

55 Bod 191 napadnutého rozsudku.

56 Bod 198 napadnutého rozsudku.

57 Rozsudok z 21. marca 2013, Komisia/Buczek Automotive (C-405/11 P, EU:C:2013:186, bod 60).

58 Body 191, 194, 196, 199, 279 a 283 napadnutého rozsudku.

59 Odôvodnenia 119 a 124 sporného rozhodnutia.

60 Rozsudky z 15. februára 2005, Komisia/Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 39), a z 2. septembra 2010, Komisia/Scott (C-290/07 P, EU:C:2010:480, bod 65). Pozri tiež rozsudok Frucona I (bod 76).

súkromného veriteľa: všetky také informácie treba považovať za relevantné informácie, ktoré môžu významným spôsobom ovplyvniť rozhodovací proces primerane opatreného a starostlivého súkromného veriteľa nachádzajúceho sa v situácii, ktorá je čo najbližšia situácii orgánu verejnej moci.⁶¹

129. Súdom Únie neprináleží nahrádzať komplexné ekonomické posudzovanie uskutočňované Komisiou v oblasti štátnej pomoci vlastným posúdením. Je však pravda, že sudy Únie musia byť schopné overiť, či je toto posudzovanie založené na spoľahlivých dôkazoch.

130. Prístup Všeobecného súdu by bolo možné hodnotiť ako prísny. Komisia však podľa môjho názoru nesprávne tvrdí, že záver konštatovaný v napadnutom rozsudku znamená stanovenie novej požiadavky na rekonštruovanie správania ideálneho a racionálneho hypotetického súkromného hospodárskeho subjektu.

131. Nič nenaznačuje, že by si napadnutý rozsudok vyžadoval, aby Komisia skúmala informácie nad rámec tých, ktoré boli k dispozícii v čase prijatia sporného opatrenia. Všeobecný súd pri posudzovaní dôkazov v spise týkajúcich sa koeficientov speňaženia jednoducho konštatoval, že predložené dôkazy nie sú postačujúce na podloženie záverov uvedených v spornom rozhodnutí, pokiaľ ide o splnenie kritéria súkromného hospodárskeho subjektu. Inými slovami, nepresvedčili ho dôkazy predložené na preukázanie existencie výhody vzhľadom na to, že neboli zohľadnené všetky relevantné okolnosti.

132. Všeobecný súd totiž v prejednávanej veci podobne ako vo veci Tetra Laval nepridal ďalšiu podmienku týkajúcu sa požadovanej úrovne dôkazov. Usúdil len, že predložené dôkazy presvedčivo nepreukazujú tvrdenia Komisie.⁶²

133. Je naozaj ťažké všeobecným spôsobom stanoviť hranicu medzi podloženými a nepodloženými závermi. Preto musí byť v prejednávanej veci na Všeobecnom súde, aby vykonal nevyhnutné posúdenie dôkazov bez zbytočných zásahov Súdneho dvora.

134. To ma privádza k tvrdeniam Komisie týkajúcim sa posúdenia daňového exekučného konania, ktoré si vyžadujú tieto pripomienky.

135. Pokiaľ ide o posúdenie majetku a použitých koeficientov speňaženia, záver musí byť rovnaký ako v prípade konkurzného konania: Všeobecný súd bol vzhľadom na svoju právomoc preskúmať skutkové okolnosti a dôkazy oprávnený dospieť k takým záverom, k akým dospel.

136. Okrem toho chcem poukázať na to, že Komisia osobitne nespochybňuje analýzu Všeobecného súdu týkajúcu sa ďalších troch pochybení, ktorými je podľa jeho názoru tiež postihnuté sporné rozhodnutie: nevykonanie náležitého posúdenia trvania daňového exekučného konania, nákladov spojených s týmto konaním a možnosti, že podnik sa počas konania dostane do konkurzu.

137. Sotva sa dá tvrdiť, že primerane opatrný a starostlivý súkromný veriteľ nachádzajúci sa v situácii, ktorá je čo najbližšia situácii miestneho daňového úradu, by mohol tieto faktory jednoducho ignorovať. Súdny dvor už v rozsudku Frucona I konštatoval, že pokiaľ ide o konkurz, trvanie konania predstavuje faktor, ktorý môže významne ovplyvniť rozhodovací proces primerane opatrného a starostlivého súkromného veriteľa.⁶³ To isté musí platiť pre daňové exekučné konanie. Navyše náklady spojené s týmto konaním a potreba zvážiť možnosti konkurzu počas tohto konania bezpochyby predstavujú veľmi významné faktory pre každého primerane opatrného a starostlivého

⁶¹ Rozsudok Frucona I (bod 78).

⁶² Pozri rozsudok z 15. februára 2005, Komisia/Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 41).

⁶³ Rozsudok Frucona I (bod 81).

veriteľa usilujúceho sa o získanie súm od dlžníka vo finančných ťažkostiach. Tieto konštatovania podľa môjho názoru samy osebe postačujú na odôvodnenie záveru, že Komisia pri uplatňovaní kritéria súkromného hospodárskeho subjektu nezobrala do úvahy všetky relevantné skutočnosti v súlade s právnou silou rozsudku Frucona I.⁶⁴

138. Keďže Komisia nespochybňuje tieto konštatovania uvedené v napadnutom rozsudku, jej tvrdenia týkajúce sa pochybení pri posudzovaní uplatnenia kritéria súkromného hospodárskeho subjektu v súvislosti s daňovým exekučným konaním treba za týchto okolností považovať za neúčinné.

139. Je teda na Komisii, aby vec nestranne a s náležitou starostlivosťou prešetrila s cieľom určiť, či opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Svoje závery pritom musí podložiť vecne presnými, spoľahlivými a konzistentnými dôkazmi. Tieto dôkazy musia predstavovať súhrn všetkých relevantných údajov, na základe ktorých sa dá konštatovať, že opatrenie predstavuje pomoc. V prejednávanej veci Všeobecný súd konštatoval, že závery uvedené v spornom rozhodnutí v súvislosti s výhodami a nevýhodami jednotlivých alternatív vyrovnacieho konania nevychádzajú zo všetkých relevantných informácií. Neznamená to stanovenie novej požiadavky na požadovanú úroveň dôkazov.

140. Domnievam sa preto, že aj piaty a šiesty odvolací dôvod treba zamietnuť ako nedôvodné.

F. Návrh

141. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

⁶⁴ Pozri v tomto zmysle rozsudok Frucona I (bod 77).